

Brooke-Popham in de lucht kon brengen, dat hij spoedig moest besluiten slechts 's nachts met vliegtuigen te opereren.

Te land beschikte de Britse opperbevelhebber op Malakka over één Australische en twee Brits-Indische infanterie-divisies en op het eiland Singapore over twee brigades. Al die troepen hadden veel te weinig geoefend, zij hadden een tekort aan pantserwagens, antitankwapens en luchtafweergeschut en tanks ontbraken geheel. Bovendien bleek spoedig dat zij niet opgewassen waren tegen de agressieve tactiek van de Japanners: die vielen aan met tanks, doorbraken haastig geïmproviseerde stellingen en zonden hun infanterie dan ver voorwaarts. *'The majority of them'*, aldus een Britse waarnemer,

'were on bicycles in parties of forty or fifty, riding three or four abreast and talking and laughing just as if they were going to a football match. Indeed, some of them were actually wearing football jerseys; . . . they were travelling as light as they could . . . Their equipment and armament were equally varied and were slung over themselves and their bicycles with no apparent method . . . Much of it had obviously been commandeered in Malaya. This was certainly true of their means of transport, for we saw several parties of soldiers on foot who were systematically searching the roadside kampongs, estate buildings and factories for bicycles.

*. . . All this was in very marked contrast to our own frontline-soldiers, who were at this time equipped like Christmas-trees with heavy boots, weapon equipment, packs, haversacks, waterbottles, blankets, ground-sheets and even greatcoats and respirators, so that they could hardly walk, much less fight.'*¹

In plaats van één divisie en een regiment rukten er spoedig vier Japanse divisies zuidwaarts – stelling na stelling, linie na linie, moest door de Britten worden prijsgegeven, menigmaal na hevige plaatselijke gevechten. In al die gevechten (op de strijd in januari en februari '42 komen wij nog terug) bleken de Japanners de sterksten.

Wetend dat zich op Malakka en Singapore op 8 december nog maar twee-derde van de troepen bevond die aan Brooke-Popham waren toegezegd, besloten de Britse *Chiefs of Staff* op de 11de dat de 18de Britse infanterie-divisie, twee antitank- en twee luchtafweer-brigades met enkele tientallen moderne jagers, *Hurricanes*, die in Engeland klaar stonden voor verzending naar het Midden-Oosten, in plaats daarvan naar het Verre Oosten getransporteerd zouden worden, samen met enkele kleinere contingenten uit Egypte. De berichten over het verloop van de strijd die in Londen binnenkwamen, bleven evenwel zo ongunstig dat de *Chiefs*

¹ F. Spencer-Chapman: *The jungle is neutral* (1949), p. 27–28.